

В. А. Нікітенков, М. С. Харченко, В. П. Щерба

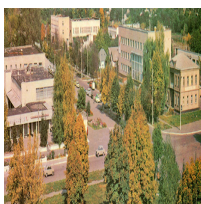
Драбів

ДРАБІВ – селище міського типу Черкаської області, райцентр. Знаходиться на р. Золотоноша (притока Дніпра), за 157 км від Києва, за 75 км від обл. центру та за 13 км від залізнич. ст. Драбове-Барятинська. Пл. 18 км². Насел. 7282 особи (2001, складає 94,4 % до 1989), переважно українці. Має автобусне сполучення з містами Черкаси, Київ, Суми, Полтава, Харків та ін. Вперше згадується у дарчій грамоті моск. царів Петра I та Івана V від 21 вересня 1689, яку вони видали козаку (згодом – переяслав. полковник) І. Мировичу. На той час тут був хутір із ставком, випасом, сіножатями, т. зв. Драбовим лісом, від якого ймовірно й утворилася назва поселення. У козац. війську драбами називали обозників. Також це слово використовували на позначення драбинчастого воза для перевезення снопів. 1707 хутір налічував 7 хат. 1718 серед. ін. маєтностей указом Петра I конфіскований у родини Мировичів, оскільки Ф. Мирович (син І. Мировича) не зрадив гетьмана І. Мазепу і пішов з ним у закордонне вигнання. 1718 відданий князю Кантакузіну. Після його смерті 1738 дружина повернула Д. разом із селами Великий Хутір та Кантакузівка царській казні. 1739 тут створ. кінний завод для постачання кірасир. і драгун. полків. 1775 Д. та навколишні землі імператриця Катерина II віддала у вічне і спадкове володіння графу П. Завадовському. Від того часу споруджено 2 палаци, став, суконну ф-ку, посаджено фруктов. сад; Д. став центром великого маєтку. 1843 Завадовські продали його князю Барятинському. За нового власника збудовано льонотіпал. ф-ку, у селі працювали також винокурня, цегел. та кінний (розводили коней битюж. породи) заводи. Від 1848 – містечко, центр волості (4700 жит.; входили села Михайлівка, Дунинівка, Олімпіадівка, Павлівщина, Рождественська, х. Вершинозгарський). Від 1846 діяла церк.-парафіял. школа. Після реформи 1861 Барятинські залишили за собою 13 827 дес. землі, селяни мали викупити 6283 дес. (2,42 дес. на особу). 1884 у Д. проживала 3491 особа: переважна більшість – селяни, які працювали на землі,

займалися торгівлею та ремеслами, наймалися на ф-ки та заводи, міщан – 257, дворян – 13, духовенства – 26, купців – 14. На поч. 20 ст. тут діяли ф-ка обгортк. паперу, слюсарна майстерня, 2 парові млини, винокурня і 2 цегел. заводи. 1910 налічувалося 75 кравців і шевців, 53 столяри, 41 ткач. Під час воєн. дій 1918–20 влада неоднораз. змінювалася. Від 1922 – райцентр. Жит. потерпали від голодоморів 1921–23 та 1932–33. З урожаю 1921 більшовики зібрали у селян. господарствах Д. 1200 пудів зерна і відвантажили його в Росію. Влітку 1932 набула розголосу т. зв. Драбів. справа – суд над керівниками р-ну. ЦК КП(б)У пожертвував керівництвом низової парт. організації, щоб відмежуватися від тих звірств, які чинили під час колективізації місц. комуністи й активісти. Десятки драбівчан, які не бажали йти в колгоспи, були виселені до Сибіру, а кількох засуджено до тривалих строків перебування у таборах. Від 21 вересня 1941 до 22 вересня 1943 – під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни загинуло 540 жит. Д. Від 1965 – смт. Гол. підприємства: ВАТи – «Драбів. молокозавод», «Драбів. мех. завод»; ЗАТ «Драбів. завод продтоварів»; видавн.-поліграф. підприємство; вироб. дільниця «Драбівторф». У Д. – заг.-осв. школа, 2 дитсадки, Будинок дит. творчості, навч.-вироб. комбінат, станція юних техніків; Центр культури і дозвілля, селищ. клуб, 4 б-ки, школа мистецтв, [Драбівський краєзнавчий музей](#) (його приміщення – пам'ятка архітектури 2-ї пол. 19 ст.), кінотеатр; поліклініка, рай. лікарня; ДЮСШ, кінно-спорт. школа; відділ. 4-х банків. Функціонують народні самодіял. хор, ансамбль старовин. пісні «Спадщина», ансамбль любителів нар. музики «Мальви», самодіял. духовий оркестр, самодіял. колектив троїстих музик. Реліг. громади: УПЦ МП, адвентистів сьомого дня, 2 – євангел. християн-баптистів. Виходять рай. г. [«Драбівщина»](#) та [«Джерело»](#). Природно-заповід. фонд с-ща складають пам'ятка природи Ведмежий горіх (108-річне дерево-екзот) та пам'ятка садово-парк. мистецтва – Драбів. парк (обидві – місц. значення). У Д. народилися політ. і військ. діяч УНР [М. Білинський](#), літературознавець, академік НАНУ [І. Дзевєрін](#), поет, прозаїк, сценарист *В. Пепа*, графік *Л. Пригода*, актор і режисер, нар. арт. УРСР *В. Овчаренко*, парашутист-випробувач, Герой Радянського Союзу *В. Романюк*, фахівець у галузі біомеханіки і кінезіології спорту [В. Гамалій](#), спортсменки ([дзюдо](#), самбо) *О. Стьопочкіна* та *А. Тогобіцька*; 1903 у церк.-парафіял. школі вчителював письменник [С. Васильченко](#). Встановлено пам'ятник воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни, монумент на честь 300-річчя Д.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Драбів / В. А. Нікітенков, М. С. Харченко, В. П. Щерба // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21165>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).